

Sygn. akt I ACz 518/17

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ryszard Iwankiewicz
Sędziowie:	SA Małgorzata Gawinek SA Agnieszka Bednarek-Moraś

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. N.

przeciwko J. R.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na zarządzenie przewodniczącego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2017 roku, sygn. akt I C 317/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

Agnieszka Bednarek-Moraś Ryszard Iwankiewicz Małgorzata Gawinek

UZASADNIENIE

Zarządzeniem przewodniczącego z dnia 10 stycznia 2017 roku w Sądzie Okręgowym w Szczecinie w sprawie o sygn. akt I C 317/16 nastąpił zwrot pozwu L. N. skierowanego przeciwko J. R..

Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiły następujące okoliczności i wnioski:

Zarządzeniem z dnia 24 października 2016 roku, powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez: podpisanie pozwu, dokładne określenie żądania, przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, podanie czy strony podjęły próby mediacji, złożenie odpisu pozwu i załączników do pozwu, wskazania adresu pozwanego, a nadto do uiszczenia opłaty od pozwu w kwocie 17.500 złotych w terminie miesięcznym - pod rygorem zwrotu pozwu.

W dniu 21 grudnia 2016 roku powód złożył do Sądu pismo procesowe, załączając dwa podpisane egzemplarze różnych odpisów pozwu, dotyczące różnych kwot, w zakresie zaś dokładnego określenia żądania powód wskazał, iż wnosi o wydanie odpowiedniego tytułu wykonawczego celem prowadzenia egzekucji z nieruchomości, ponadto podał adres pozwanego oraz informację dotyczącą próby mediacji. Powód nie uiścił należnej opłaty sądowej od pozwu, wskazując iż w pozwie zawarto wnioski o zwolnienie od uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w całości.

Przewodniczący ustalił, że wniesiony przez powoda pozew podlegał opłacie stosunkowej, natomiast wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych został prawomocnie oddalony w dniu 6 czerwca 2016 roku. Poza brakiem opłaty sądowej, powód podjął nieskuteczne działania zmierzające do usunięcia pozostałych braków formalnych pozwu. Złożone odpisy pozwu różniły się między sobą, w tym także w zakresie żądanej kwoty. Ponadto zdaniem przewodniczącego powód nie określił swojego żądanie zgodnie z dyspozycją art. 187 k.p.c.

Reasumując powyższe wskazano, że wniesiony przez powoda pozew nie zawierał wszystkich wymaganych ustawą elementów oraz powód nie uiszczył należnej opłaty sądowej od pozwu.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 130 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wywiódł powód, zastępowany przez pełnomocnika będącego jego ojcem, wnosząc o jego uchylenie poprzez przyjęcie pozwu do merytorycznego rozpoznania. W treści uzasadnienia powód wskazał, że nie jest w stanie w należyty sposób wykonać zobowiązań Sądu z uwagi na stan zdrowia, co jedynie potwierdza konieczność wyznaczenia dla niego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Na wstępie Sąd Apelacyjny wskazuje, że pozew, stosownie do art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.) podlega opłacie. Powód wraz z pozwem wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2016 roku referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Koszalinie oddalił ten wniosek. Strona powodowa na to orzeczenie nie wniosła skargi, a zatem jest ono prawomocne. Tym samym zasadnym było wezwanie powoda do uiszczenia opłaty od pozwu. Zgodnie bowiem z art. 130 § 1 i § 2 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek nie zachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu Przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

W ustalonym stanie sprawy Sąd drugiej instancji stwierdza, że braki fiskalne pozwu w wyznaczonym terminie nie zostały przez powoda usunięte, nie uiszczono należnej opłaty od pozwu, czego strona powodowa nie kwestionuje w zażaleniu. Nie zostały również uzupełnione w prawidłowy sposób wszystkie braki formalne pozwu, co przyznaje sam skarżący. Tym samym pozew należało zwrócić.

Okoliczności uzasadniające zwolnienie powoda od kosztów sądowych były oceniane przy rozpoznawaniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Rozstrzygnięcia referendarza sądowego z dnia 6 czerwca 2016 roku w tym zakresie powód nie zaskarżył, jest ono w związku z tym prawomocne. Na obecnym etapie postępowania okoliczności dotyczące sytuacji materialnej powoda nie mogą być zatem badane ponownie i prowadzić do wzruszenia prawomocnego orzeczenia w przedmiocie odmowy zwolnienia powoda od kosztów sądowych oraz w konsekwencji wpłynąć na uchylenie zarządzenia o zwrocie pozwu.

Również zawarty w pozwie wniosek o przyznanie pomocy prawnej z urzędu został rozpoznany postanowieniem referendarza sądowego z dnia 6 czerwca 2016 roku poprzez jego oddalenie, a odpis postanowienia z pouczeniem o skardze został doręczony powodowi w dniu 21 czerwca 2016 roku (k. 50), którego to orzeczenia powód jednak nie zaskarżył i wobec tego tej decyzji referendarza sądowego nie może obecnie skutecznie kwestionować.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c., oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne.

Nadmienić tylko należy, iż pozew zwrócony nie wywołuje żadnych skutków prawnych, możliwe jest jednak jego ponowne wniesienie i o ile pozew taki zostanie prawidłowo opłacony i nie będzie dotknięty brakami formalnymi, zostanie mu nadany dalszy bieg.

Agnieszka Bednarek-Moraś Ryszard Iwankiewicz Małgorzata Gawinek